

Pieter (Piet) Hoogland is geboren op 24 juli 1922 te Ter Apel. Hij was de zoon van Klaas Hoogland en Renske Kiestra. Hij kwam uit een gezin van 10 kinderen.

Piet was waarschijnlijk voor de oorlog actief bij Scouting.

In januari 1942 verklaarde Duitsland dat het noodzakelijk was arbeiders uit de bezette gebieden te verplichten voor de Duitse oorlogsindustrie te werken. In die maand werd in Nederland de Nederlandse Arbeidsdienst ingesteld. Jonge mannen moesten voor deze dienst hun arbeidsdienstplicht vervullen. Nederlandse werklozen waren al vóór die tijd verplicht om werk in Duitsland aan te nemen als ze steun of een uitkering ontvingen. In mei 1943 voerde de bezetter in Nederland officieel de Arbeitseinsatz in. Alle jongemannen tussen de achttien tot vijfendertig jaar kregen een oproep om zich te melden. Omdat dit niet genoeg werkkrachten opleverde, besloten de Duitsers om de leeftijdscategorie te verruimen naar zeventien tot veertig jaar. Ook werden er razzia's gehouden waarbij mensen opgepakt werden die daarna in Duitsland tewerkgesteld werden. Veel jongeren doken onder om aan de Arbeitseinsatz te ontkomen. In 1941 woonde hij in Coevorden. Op 1 mei 1941 ging hij naar Duitsland en kwam terecht in Kreis Oberwesterwald. Hij keerde mogelijk terug naar Nederland maar op 14 oktober 1944 was hij weer in Rennerod, Oberwesterwald.

De verkenners, padvindsters voortrekkers en pioniers van de NPV en de Katholieke verkenners werden direct na de bevrijding van Groningen op 16 april 1945 actief in de Padvinders Hulpdienst Groningen. Leny Durville, pionier bij de Ludwinagroep, beschrijft in haar logboeken de inzet tijdens de dagen na de bevrijding. Piet was onderdeel van de Staf der Padvinders Hulpdienst. De staf bestond uit HCD Harry Poort en de CD's Hans Tiggelman, Gerard Veringa, Piet Hoogland, Bob Kamphuis en Rob Poort.

De verkenners, padvindsters, voortrekkers en pioniers kwamen in eerste instantie samen op een boot en van daaruit werden ze verdeeld over de stad. De botenhuizen 'Hunze' en 'Aegir' waren afgebrand en in de haven lagen veel gezonken schepen. Aan de Singel lagen verschillende mooie herenhuizen in puin. Scouts gingen aan de slag met het ruimen van munitie in het Verbindingskanaal. Ze hielpen daarna in de Oude Ebbingestraat met het blussen van branden, door onderdeel van een emmerketting te vormen. Op verschillende

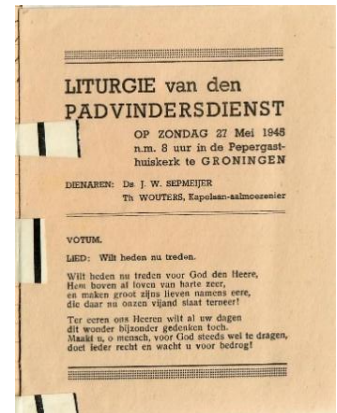

plekken in de buurt brandde het nog. Omdat ze in uniform waren, mochten ze overal langs. Op de Kraneweg was alles vanaf de Huishoudschool tot de Friesestraatweg in puin. Aan het eind van de dag moesten ze binnenblijven, omdat er nog steeds geschoten werd. De dag erna verzamelden ze zich weer bij de boot. Akela Klaasesz sprak de groep toe en de taken werden verdeeld. De katholieke meisjes gingen onder andere aan de slag met het schoonmaken en herinrichten van 'St. Maarten' het

parochiegebouw in de binnenstad, als stafkwartier. Daarna zorgden ze voor afzettingen van het centrum omdat er gevaar was voor instorting en voorkomen moest worden dat er geplunderd werd. Later in de middag hielpen ze mee met het rondbrengen van de Bevrijdingskrant.

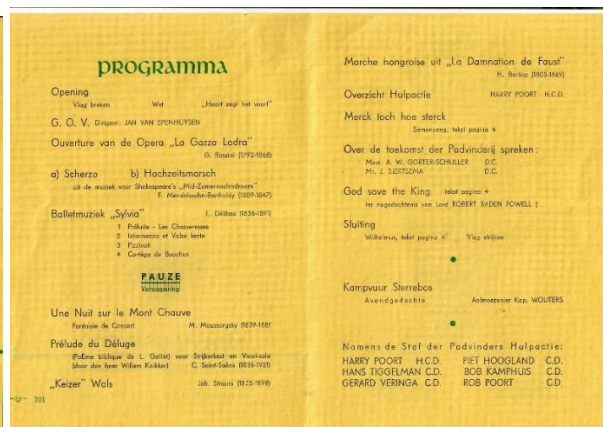
Op 18 april werden ze aan het werk gezet om te helpen met de inkwartiering van 1600 Canadezen. Vanuit het gemeentebestuur kregen de padvinders een 'legitimatie'. Ze gingen langs de deuren om mensen te vragen militairen in huis te nemen.

Tussen de hulpverlening door gingen ze naar 't Hof in de Paterskerk. Daar was elke avond een dankzegging voor de bevrijding, voor de mensen in 't westen, voor de gevallen van de ondergrondse en de Canadezen. Groningen was in april bevrijd, maar toen was er in het westen nog volop oorlog.

Een week na de bevrijding van de stad moesten een aantal scouts, onder andere van Groep 1 De Bevers, naar het geëvacueerde Appingedam om plunderingen na de bevrijding te voorkomen.

Op zondag 27 mei wordt er een gezamenlijke dankdienst voor de hulpacties gehouden door de groepen van de NPV en de Katholieke Verkenners. Op 8 juni werd een sluitingsavond van de Padvinders Hulpdienst Groningen georganiseerd. De inzet van scouts is daarmee nog niet ten einde.

Na de oorlog werden Nederlandse kinderen naar Denemarken gestuurd om aan te sterken. Op 21 juli werd door 500 Nederlandse kinderen, die op doorreis naar Denemarken waren, overnacht in de Niermeyers Tabaksfabriek. De Pioniers hielpen mee met het smeren van 840 broden. De samenwerking met de NPG-sters was gezellig. De kinderen waren erg rumoerig en het duurde lang voor ze rustig waren. Op 5 augustus en 26 augustus gingen weer 500 resp. 100 kinderen naar Denemarken.

De voedselvoorziening in Nederland kwam in gevaar en toenemende honger onder de bevolking moest worden voorkomen. Daarom werden in augustus 1945 alle padvinders van 15 jaar en ouder, waaronder de zeeverkenners, loodsen en leiders van de Bevers, opgeroepen de boeren in de provincie te helpen. Met de *Padvindere Oogst Actie 1945* moest de voedselketen in Nederland weer op gang gebracht worden.

Hij trouwde 12 september 1951 in Hoogeveen met Albertje Jonkers (1922-1994). Hij is overleden op 25 april 2020 in Hoogeveen.

Meer informatie

[Zoeken op naam](#)

[Pieter "Piet" Hoogland \(1922-< 2021\) » Stamboom Klavers » Genealogie Online](#)

[Pieter Hoogland \(Vlagtwedde, 24 juli 1922 - Hoogeveen, 25 april 2020\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[| Nationaal Archief](#)

[| Nationaal Archief](#)

[| Nationaal Archief](#)

Logboek Leny Durville augustus 1944 - mei 1945

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.